

نه می بخشیم ونه فراموش می کنیم!

اعدام و تیرباران، قتل عام های دسته جمعی و شکنجه های قرون وسطایی، ابزارهای سلطه رژیم جمهوری اسلامی از ابتدای حاکمیت آن تا کنون بوده است. حذف فیزیکی در زندان پا به پای سرکوب توده ها در خیابان و تخدیر ایدیولوژیک در جامعه انجام گشت تا حاکمیت جمهوری اسلامی تثبیت شده و در واقع زندان ها، فشرده تمامیت و ماهیت این رژیم بوده و هستند که با کارکرد این نظام و نام تمامی گردانندگان آن همراه شده است. دهه ۶۰ و نقطه اوج آن یعنی سال ۶۷ دوره ای بود که جمهوری اسلامی برای زدودن ریشه های مقاومت در جامعه از مدارس و دانشگاه ها، کارخانه ها و خیابان ها، کوه ها و جنگل ها و ... به زندان ها رسید و یکی از هولناک ترین جنایات تاریخ معاصر را رقم زد. این روند تا به امروز ادامه دارد. امروز ما می خواهیم یکبار دیگر پرسش گرانه به این موضوع برخورد کنیم. می خواهیم افکار عمومی را در برابر دشمن و مسبب اصلی یعنی جمهوری اسلامی و همراهان جهانی اش قرار دهیم و این جنایت را در چارچوبه ی کارکرد سیستم ارعاب، شکنجه و کشتار جهانی بررسی کنیم. می خواهیم دلایل مقاومت زندانیان در برابر شکنجه و دلایل دشمن برای حذف آن ها را بازخوانی کنیم. می خواهیم روند ادامه دار سرکوب، حذف و اعدام را تا به امروز دنبال کنیم و چارچوبه ی نظامی که چنین حاکمیت می کند را ترسیم نماییم تا راهی حقیقی به سوی آینده ای بدون سرکوب، شکنجه و اعدام باز کنیم.

شما را دعوت می کنیم تا در جلسه ای که روز جمعه ۶ اکتبر ۲۰۱۷، ساعت ۱۹ در مجتمع فرهنگی پیانوفابریک برگزار می شود، شرکت نمایید.

مکان: مجتمع فرهنگی پیانوفابریک، خیابان فورت شماره ۳۵، سنت-ژیل ۱۰۶۰ (Rue du Fort 35, 1060 Saint-Gilles)

برگزار کنندگان: کمیته جوانان بلژیک – سازمان زنان هشت مارس (ایران-افغانستان) - واحد بلژیک

در این جلسه ضمن گرامی داشت یاد و خاطره ی جانباختگان دهه ی ۶۰ و سال ۶۷ به هدف و روش جمهوری اسلامی در سرکوب زندانیان سیاسی و غیرسیاسی در طول دوران حاکمیت اش و راه برون رفت از آن خواهیم پرداخت.

برای بحث و تبادل نظر در این جلسه شرکت نمایید.